

Hakis resebrev från Tanzania

Hej alla barn i Sverige!

Många av er kanske vet vem jag är, men jag ska presentera mig i alla fall. Jag heter Haki och det betyder "rättighet" på ett språk som heter swahili. Det talar ganska många människor i Afrika. Jag är BIAL:s speciella ombud och mitt uppdrag är att åka runt i olika länder där EFS arbetar för att berätta om barns rättigheter (barnkonventionen) och om Jesus.

Nu har jag precis kommit hem från en resa till Iringa, Tanzania. Det är en ganska stor stad som ligger 50 mil från Dar es Salaam. Jag fick följa med en grupp från Vasakyrkan i Umeå som skulle besöka sin vänförsamling i Iringa. I oktober i fjol fick jag också åka dit med några från Vasakyrkan, så det kändes extra roligt att få träffa alla vännerna igen!

Efter en hel dags bussåkande så blev vår buss stoppad ungefär en mil från Iringa. Där stod några människor från vänförsamlingen! De viftade med palmlblad och sjöng "Karibu". Det betyder "välkommen". Carina som höll i mig grät faktiskt en liten skvätt.

Vår buss fick sedan köra efter alla bilarna till det ställe där vi skulle bo och där blev det mer sång, dans och många kramar innan vi fick middag. Sedan somnade jag ganska fort efter det att vi bett aftonbön.

Jag fick vara med om många saker så jag måste nog välja ut ett par saker.

Besök på skola

En morgon berättade Carina att vi skulle besöka den skola som vi besökte i oktober. Barnen på skolan visste att vi var i Iringa och ville gärna att vi skulle komma på ett nytt besök. Just denna vecka hade alla barn påsklov förutom barnen i klass 4 och 7. De skulle snart ha prov och behövde läsa lite extra inför dem. I Tanzania är det som i Sverige att alla barn ska gå i skolan och att det är gratis. Men varje barn måste betala sin skoluniform och läroböcker själva. Det finns många barn och inte alla gånger så många skolor så det är stora klasser. I varje klass går det över 100 barn så cirka fyra barn måste samsas på varje bänk. När Carina berättade att hon bara hade 17 elever – det vill säga första raden av barn – så blev de lite fulla i skratt.

All undervisning på denna skola sker på engelska. Barnen kom ihåg vad jag hette och var Sverige låg och jag fick berätta ännu en gång om vad som står i Barnkonventionen och om att "Jesus älskar alla barnen på vår jord". De sjöng sedan en sång för oss och ställde en del frågor. I oktober sa Carina att hennes skolbarn skulle rita bilder och skicka till skolan, så en kille i fyran undrade var teckningarna tagit vägen. Då fick hon be om ursäkt och lovade att hennes elever skulle rita bilder så fort som möjligt och skicka ner till skolan.

Söndagsskolan

Söndagsskolan fick också besök av mig, Carina och Sofia på Påskdagen. I Vasakyrkans vänförsamling är det tre gudstjänster varje söndag för att alla ska rymmas och det är alltså

söndagsskola tre gånger varje söndag. Under en söndag har ungefär 300 barn gått i söndagsskolan. De har bara ett stort rum att vara i, men det finns planer på att bygga ut kyrkan och då kan man dela upp barnen i mindre grupper. Sedan brukar de barn som också är med i barnkören alltid medverka i gudstjänsten som börjar klockan 11. Söndagskollärarna skulle önska att de kunde undervisa mer, samtala mer med barnen och att de skulle få träna på att tänka efter lite mer själva. Nu blir det mycket sång och barnen får härma det som söndagskollärarna säger.

Jag fick hälsa från alla söndagsskolbarnen i Vasakyrkan, Umeå. Jag berättade att vi ber för dem och att de gärna får fortsätta be för alla barn hemma hos oss. Förutom att berätta om vad som står i Barnkonventionen fick jag också påminna om att Jesus har dött för alla och att han blev levande igen! Ingen av söndagskollärarna kunde engelska så bra, så en tioårig pojke som hette Eric fick översätta vad jag sa till swahili. Det var häftigt! Barnen ville förstås sjunga en sång för oss också och gissa om taket lyfte!

Kyrkan i byn

En morgon vaknade vi tidigt för vi skulle åka till en by uppe bland bergen. Det var smala, gropiga och skumpiga vägar – men fram kom vi! En bra bit från kyrkan så stod barn och vuxna samlade. De hade blommor och kvistar i sina händer och deras välkomstsång handlade om att bana vägen för de som kommer. Hux flux så var Carina med och dansade och jag höll en flicka i handen som tog hand om mig hela dagen!

Innan det var samling i kyrkan så fick vi fika. Det betyder något att dricka, chapati och ett ägg. Sedan var det dags att samlas inne kyrkan. Den var enkel och bänkarna var av gjuten cement. Framme vid altaret hade man draperat tyg på väggen. Först fick vi presentera oss och tala om vad vi hette och vad vi gjorde. Sedan fick jag chansen att berätta om varför jag hette Haki och vi sjöng sången ”Jesus älskar alla barnen, alla barnen på vår jord. Röd och gul och vit och svart gör detsamma har han sagt. Jesus älskar alla barnen på vår jord.”

En samling eller gudstjänst i Tanzania kan ta väääldigt lång tid, så jag blev riktigt trött. Min nya kompis använde ett tygstycke som heter kanga och knöt fast mig på sin rygg och då somnade jag ganska snabbt. Innan vi fick åka hem så fick vi äta tillsammans. Det betyder mycket att dela en måltid i Tanzania. Då är man liksom vänner för livet! Sedan började vi vår skumpiga hemresa, men det gick fortare hem till Iringa för nu var det ju utför!

Innan man lämnar Tanzania så måste man åka på safari förstås. Så även denna gång och nu var det Mikumi nationalpark som fick besök. Vi hade hyrt öppna jeepar med chaufförer, så det kändes riktigt spännande. Tänk vad Gud var uppfinningsrik när han skapade alla djur! Vi fick se sebror, vårtsvin, giraffer, bufflar, gnuer, färggranna fåglar, elefanter, gaseller, impala, krokodiler, flodhästar och även ett lejon!

GUD HAR STOR VARIATION, PÅ FORMER, PÅ FÄRGER, JA STOR FANTASI!

DET KAN DU SE PÅ DIN EGEN PERSON OCH PÅ HÄSTEN, GRISEN OCH KON!

(en sång)

Så ofta man kan, så ber man tillsammans i Tanzania. Därför vill jag avsluta mitt resebrev med en bön.

Tack Gud för alla barn i världen! Hjälp alla vuxna att tillsammans ta hand om dem på ett bra sätt! Ge alla ett hem att bo i, en säng att sova i och någon som tycker om dem!

Vi ber att alla barn ska få veta att du Gud bryr dig om dem och att de är värdefulla för att du har skapat alla! Tack för att du håller alla barn i dina stora, välsignade händer!

Många varma kramar från Haki!

Bwana Yesu asifiwe, amen!

/genom Carina Arvidsson, Umeå